

JOSIA

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Hebreeuwse naam: 'JHWH (= God) schraagt', 'JHWH ondersteunt'

*

Josia in de bijbel

- 1] Zoon van Amon, koning van Juda (639-609). Nadat zijn vader, koning Amon was vermoord, werd de achtjarige Josia door de leidende kringen van Juda tot koning uitgeroepen. Na de dood van koning Salomo was het land Israël uiteengevallen in een Noordrijk en Zuidrijk; in 721 was het Noordrijk van de kaart geveegd door de Assyriërs, terwijl het Zuidrijk, Juda, zich had kunnen handhaven. Toen het Assyrische Rijk in 632 uiteenviel, zag koning Josia kans allerlei gebiedjes van het voormalige Noordrijk bij Juda te trekken. In 609 werden de Assyriërs bedreigd door de machtige Meden en Babyloniërs. Omdat Egypte alle belang had bij de handel op Assyrië kwam het te hulp en moest daartoe dwars door Josia's gebied. Josia bond de strijd aan met Egypte in de slag bij Megiddo, en verloor. Het is niet duidelijk, of hij reeds de dood vond in die slag, of dat hij enige tijd later in Jeruzalem aan zijn verwondingen overleed. (2 Koningen 22,01-23,30; 2 Kronieken 34-35).

- 2] Bij de profeet Zacharja komt nog een Josia voor; hij wordt de zoon van Sefanja genoemd. Ten tijde van de profeet Zacharja (6e eeuw vóór Chr.) logeerden er bij Josia drie bannelingen, die met rijke teruggekeerd waren uit Babel. De profeet moest hun gouden en zilveren kostbaarheden aannemen en bestemmen voor de eredienst in de tempel. Over Josia horen we verder niets meer. (Zacharja 06,10)

*

Josias van Jeruzalem, Palestina; martelaar met de apostel Jacobus Sr; † **1e eeuw; feest 25 juli?** (met Jacobus?)

Over deze Joodse schriftgeleerde wordt verteld in de legende van de marteldood van de apostel Jacobus.

Het succes van Jacobus' prediking wekte de afgunst op van de joden. Zij kochten twee honderdmannen te Jeruzalem om met de bedoeling Jacobus gevangen te nemen. In de boeien geslagen en ten aanhoren van het hele volk voerde Jacobus nu twistgesprekken over de Heilige Schrift met zijn Joodse tegenstanders. Hij was zo overtuigend dat het volk zijn kant koos en hem uit de boeien bevrijdde. De hogepriester van dat moment, Abjathar, was daar zo woedend over dat hij een opstand uitlokte waarvan hij Jacobus de schuld kon geven. Daarom werd de apostel andermaal gevangen genomen en nu - op last van Abjathar - met een strop om de nek in gezelschap van de schriftgeleerde Josias naar koning Herodes gezonden. Daar sprak Abjathar alle valse beschuldigingen tegen Jacobus uit die hij maar bedenken kon en waarvan hij wist dat ze enigszins geloofwaardig zouden klinken. Herodes geloofde ze dan ook en veroordeelde de apostel tot de dood door het zwaard. Tijdens de tocht naar de plaats van de terechtstelling stootte de stoet bij één van de stadspoorten op een lamme. Deze werd in het voorbijgaan door de apostel genezen. Josias, de schriftgeleerde, was daar zo van onder de indruk dat hij zich bekeerde. Waarop hij prompt samen met de apostel werd onthoofd.